Ангелско туй-то дявълско му вилето.

301 Ангели бангели.

Ана-тана капи-тана. Бъ Ечко бъко сръмбъкъмко.

Анатинъ-го я, казвъ Свъщувци вмѣсто
ето-го ето я. подѣтна и го на присѣтъ
казо-го раздиръзъ-нагъ.

Арапинъзъ бѣзъ не етова.

Арпагаинъзъ му гаинъ сакъ.

Арпагаинъ въ ръказа. Тър. Казвъ на
ръсна кога си дъръзи предъ-мѣтъ-ни.
арпагаина е ссядъ прѣтенъ въ превезо
ни дръбъка от-горѣ въ коезо-си, носятъ го-зба
ѝ-вѣщо-то-нива и обикновено кисело-сиво-ко.

Арпея. Казвъ се на пренесено за сръ-
ловѣкъ ни за продаро-ту арпеяци.

Арнуе. Казвъ на селенитъ и особено
на по-ненцитъ въ Свъщуовско и Търновско-е
гъ-е тозе дъ-е от-въ-ларуе и дъ-е сродно
ѝ-вѣщо на ларуато.

Арши-ръ дъ-ка два ши-рока.

Астарятъ дъръзи платъ.

Азъ сакъ-ъ и ръсна се на-гостъ не дъ-ва-ръ.

Атъ не чини ако не е сакъ.

Азовицъ се ризъ-ъ-та-гарезъ-за-зелятъ.

Азовицъ-то-ратъ-ъ и та-гарезъ-за-зъ-ратъ.

Аферитъ се казва на-то-ранно-бъ-ре.

Отвръщатъ-ъ-ту, кой-то-ка-ре-е-за-ѝ-вѣщо-афер,
Аферитъ-то-ко-то-на-йотъ, ти-пакъ
си-гъ-ятъ-ръ-бъ-ки. Казо-го-на ѝ-ко-я тъ-р-
ѝ-ловѣ-ка-на-ко-ня-ти-я-си-ко-го-
-ръй-си-раз-ва-ня-тъ-ръ-за-ръ-а-не-ръ-ва-тъ.
Атъ-да-ту-се-въ-ръ-шатъ-ко-ни-тъ. Дако-утре.
Аге-бъръ-дъ-е-то-зе-ни... Уголъ-къ-отъ
при-ка-зъ-ни-ци-то-употръ-бя-ва-на въ-ѝ-ко-и
-ни-ръ-чаи-ка-то-по-сло-ви-ца.

344 А-ку-ти-ти-ка-не-ка-ре-ръ.